

Kazimierz Bielenin, Tomasz Wichman, Szymon Orzechowski, Jolanta Drążyk

---

Kolonia Sereczice, woj. radomskie, st.
1

Informator Archeologiczny : badania 22, 75-76

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Kamienica Szlachecka,
gm. Stężyca,
woj. gdańskie,
st. 3**

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Małgorzata Tuszyńska i Mirosław Pietrzak przy współpracy dr Franciszka Rożnowskiego (Katedra Biologii WSP w Słupsku). Finansował WKZ w Gdańsku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko Piaskie kultury wielbarskiej z młodszego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania ratownicze rozpoczęte w 1987 r. Przebadano obszar 425 m² odkrywając 17 obiektów, w tym 9 grobów - 5 szkieletowych, 3 jamowe, 1 popielnicowy, 3 stosy ciałopalne, 3 bruki kamienne oraz 2 obiekty o nieokreślonym charakterze z resztkami spaleni- zny, której miąższość sięgała od 8 - 15 cm.

W skład wyposażenia jednego z grobów ciałopalnych - gr. nr 8, wchodziły m. in. brązowa zapinka A.II. 40-41 i dwie zapinki brązowe A.VI. 161-162. W grobie szkieletowym nr 14 zachowały się resztki tkanin oraz kawałki drewna z trumny kłodowej, na inwentarz jego składały się m. in. zapinka srebrna A.VI. 167, 2 ostrogi brązowe (grupa VI wg K. Godłowskiego) oraz brązowa końcówka pasa (grupa JII wg K. Raddatza). W grobie nr 13 - szkieletowym, obok zapinki srebrnej z podwójną sprężynką i pełną pochewką wystąpiły srebrne lunulki i wiślorki wiaderkowate wchodzące w skład naszyjnika oraz półokrągłe druciki srebrne zdobione nacię- ciami, spłaszczone z jednej strony.

Ponadto na uwagę zasługuje klamerka esowata z elektronu (gr. nr 15) oraz naszyjnik z grobu nr 11, w którym, obok paciorków bursztynowych, toczonych, znajdował się duży paciór szklany ukośnie żebrowany, czarny, z czerwono-białymi falistymi nitkami.

Wśród naczyń glinianych wystąpiły pojedyncze egzemplarze grupy VIII, X i XIV wg R. Schind- lera oraz miedziane naczynko zdobione połami na przemian gładkimi i schropowaconymi.

Uzyskany materiał zabytkowy pochodzi z fazy C1 młodszego okresu wpływów rzymskich.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

■ Karolków, gm. Nowa Sucha, woj. śkiermiewickie, st. 2 - patrz epoka brązu.

**Kolonia Sereźlice,
woj. radomskie,
st. 1**

**Muzeum Archeologiczne w Krakowie,
WOA-K w Kielcach**

Badania prowadzili prof. dr hab. Kazimierz Bielenin, mgr Tomasz Wich- man - Muzeum Archeologiczne w Krakowie, mgr Szymon Orzechowski - WOA-K Kielce, mgr Jolanta Drażyk z Instytutu Historii Antycznej WSP w Kielcach. Organizacja Towarzystwo Przyjaciół Górniczego Hutnictwa i Przemysłu Staropolskiego w Kielcach. Finansował WOA-K w Kielcach. Stanowisko dymarskie wielopieczowiskowe, okres wpływów rzymskich.

Stanowisko dymarskie wielopieczowiskowe w Kolonii Sereźlice zostało odkryte i zbadane w czasie prac inwentaryzacyjnych prowadzonych w ramach zorganizowanego w 1988 r. w liży studenckiego obozu archeologicznego. W trakcie prac obozu zinventaryzowano stanowiska dymarskie i osadnicze na terenie wybranych miejscowości w gminie Wierzbiца, Siemno, Iiża (woj. radomskie) oraz w gminie Bodzentyn (woj. kieleckie). Łącznie na terenie 11 miejscowości. W wyniku przeprowadzonych badań na obszarze 10 miejscowości odkryto w sumie 122 stanowiska żuźla dymarskiego. Dla każdego stanowiska założono Kartę Stanowiska Dymar- skiego oraz ustalono lokalizację na mapie w skali 1:10000.

Badania wykopaliskowe przeprowadzono na jednym z czterech stanowisk żuźla w Kolonii Sereźlice (Kolonia Sereźlice st. 1). Było to stanowisko dymarskie wielopieczowiskowe. Dwa wykopy: o wymiarach 6 x 7 m i o wymiarach 5 x 7 m objęły swym zasięgiem dwie koncentracje żuźla w obrębie stanowiska. Razem, w obu wykopach na głębokości 25 cm odsłonięto zacho- wane poziomy dwóch piecowisk. Należały one do tzw. piecowisk uporządkowanych, chara- kteryzujących się dla starożytnego hutnictwa świętokrzyskiego i reprezentowały typ piecowiska dwuciągowego w systemie trójkowym (2 x 3).

Pieczowisko nr 1 (wykop 1) posiadało pozostałości 45 pieców kotłinkowych w ciągu prawym 23, a w lewym 22. Od strony południowo-wschodniej w odległości około 1 m znajdował się obiekt w postaci jamy z wypełniskiem zawierającym polepcę, kawałki żuźla o strukturze sopolowej oraz kawałki węgla drzewnego. Pieczowisko nr 2 (wykop 2) posiadało pozostałości 44 pieców kotłinkowych w ciągu prawym 23, a w lewym 21.

W kotłinkach pieców obu piecowisk nie zachowały się całe kłocce żuźla. Zarysy kotłinek

miały średnice od 26 do 70 cm i głębokość od 45 do 65 cm. Ściany boczne w płaszczystym podłożu nie wskazywały śladów wylepienia hem. Wypełniska kotlinek stanowiła czarna ziemia z kawałkami węgla drzewnego i ułamkami żuźla żelaznego o strukturze sopolowej.

W odległości około 50 m na południe od piecowiska nr 2 (wykop 2) przy południowej granicy całego stanowiska znajdowała się rozorana warstwa czerwono zabarwionej ziemi o wymiarach 20 x 60 m z kawałkami rudy (limonit) na powierzchni. Były to najprawdopodobniej pozostałości składu rudy surowej.

Zgodnie z informacją uzyskaną od właścicielki pola jej ojciec i dziadek w okresie międzywojennym wywozili z tego pola żuźel żelazny do huty w Wierzbniku.

Kompina, gm. Nieborów,
woj. skierniewickie,
st. 6

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Lubomira Tyszler. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest na krawędzi doliny Bzury. Stanowisko zostało ujawnione w wyniku wywiadu terenowego, przy okazji badań osady z okresu wpływów rzymskich po drugiej stronie rzeki. Badania objęły obszar 61 m² (wykop I, II). Odsłonięto 4-7 grobów tzn. 3 popielnicowe, 1 jamowy oraz zespoły zabytków należących do 2-3 (lub więcej) grobów. Na wyposażenie grobów składają się m. in. elementy uzbrojenia: groty włóczni, umbra późnorzymskie oraz zapinki AVI, AVII jak również żelazne nożyce i ceramika toczona.

Pochówkom towarzyszą bruki kamienne, obecnie bardzo rozwleczone. Pośród kamieni znajdowały się liczne fragmenty ceramiki ze zniszczonych naczyń.

Mimo znacznego zniszczenia cmentarzysko dostarczyło interesującego zespołu zabytków.

Przewiduje się kontynuację badań

Kraków-Kurdwanów,
st. 8 i 12

Muzeum Archeologiczne w Krakowie
- Konserwator Zabytków Archeologicznych

Badania prowadzili mgr mgr R. Nogalik i T. Wichman z Muzeum Archeologicznego w Krakowie przy współpracy mgr mgr M. Nowaka i M. Zająca. Finansowała Dyrekcja Okręgowa Dróg Publicznych w Krakowie.

Ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich oraz późnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe przeprowadzono w związku z planowaną budową autostrady (drogi ekspresowej "południowej") w Krakowie-Podgórzu na odcinku Tyniec - Opatkowice - Rząka. Poprzedzono je badaniami powierzchniowymi, w których trakcie zweryfikowano lokalizację i zasięgi stanowisk archeologicznych rozpoznanych w tym rejonie w ramach AZP, w latach 1983 - 1986. Odkryto także kilka nowych stanowisk, wyłącznie o charakterze śladów osadnictwa. Prace wykopaliskowe wykonano na 4 stanowiskach (Kraków-Kurdwanów - st. 8 i 12, Kraków - Opatkowice - st. 5 i 6) zlokalizowanych w całości lub częściowo w pasie planowanej autostrady.

Stanowisko 8 w Krakowie-Kurdwanowie położone jest na stoku cypla, opadającym w kierunku północno-zachodnim, w stronę doliny niewielkiego ciekłu - dopływu Wilgi. Wykonano 8 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 112,5 m², rozmieszczonych na całym obszarze stanowiska, w dwóch prostopadłych rzędach. Odkryto jedynie 2 jamy o nieustalonej chronologii i funkcji. W warstwie ornej oraz w partii stropowej pozłomu wymywania gleby natrafiono na nieliczne ułamki naczyń glinianych z okresu wpływów rzymskich oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

Stanowisko 12 w Krakowie-Kurdwanowie zlokalizowane jest na północno-wschodnim stoku niewielkiej doliny, przy krawędzi nieczynnego obecnie kamieniołomu.

W trakcie badań powierzchniowych natrafiono tu na ślady osadnictwa neolitycznego, z epoki brązu, okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza i czasów nowożytnych.

Wykonano 2 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 25 m². Stwierdzono brak warstwy i obiektów archeologicznych, nie znaleziono też ruchomego materiału zabytkowego. Jest więc prawdopodobne, że stanowisko zostało zniszczone przez kamieniołom.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania będą kontynuowane w formie nadzoru konserwatorskiego.

|| Kraków - Nowa Huta - Wyciąże, st. 5 - patrz neolit.